

PETITS MONSTRES
Marilia Samper

Intèrprets: Vanessa Segura, Marta Aran/ Mireia Piferrer, Jordi Andújar/ David Vert.
Lloc i dies: A la Villarroel, fins al 29 de març.

KABARETT
PROTOKOLL
Helena Tornero

Intèrprets: Oriol Genís, Ester Nadal, Oscar Machancoses, Helena Tornero, Júlia Genís.
Lloc i dies: Círcol Maldà, fins al 22 de març.

LA POLS
Llàtzer Garcia

Intèrprets: Marta Aran, Laura López, Guillem Motos.
Lloc i dies: A la Villarroel, fins al 24 de març.

SMILEY
Guillem Clua

Intèrprets: Ruben de Eguía, Albert Triola
Lloc i dies: Al Club Capitol, fins al 22 de març.

ANIMALS DE
COMPANYIA
Estel Solé

Intèrprets: Eduard Buch, Miriam Tortosa, Martina Tresserra, Jacob Torres, Mercè Martínez.
Lloc i dies: A la Villarroel, fins al 29 de març.

Assajar és un gest de rics

Cinc propostes fresques d'autoria que alternen la comèdia i el drama i fugen de l'aparent ostentació

Al Tantarantana ha triomfat el cicle *Assajar és de covards*, en què es repa els actors a afrontar un text amb molt poc temps i presentar-lo al públic. De fet, és un principi a l'*Smiley* original, quan es va presentar al I Torneig de Dramatúrgia de Temporada Alta. La peça, d'uns trenta minuts, es preparava amb els actors en només una tarda per afrontar una lectura dramatitzada eliminatòria. La directora Esther Nadal diu, provocadora com és ella i com demana el format inusual de *Kabarett Protokoll*, que, en realitat, "assajar és de rics". Perquè implica que la producció ha pogut disposar d'un pressupost per construir el muntatge. També amb poc pressupost va néixer *Animals de companyia* que, en no disposar de sala, van decidir estrenar-la en un domicili particular, sense gaire expectativa. També *Petits monstres* va néixer d'un programa paral·lel del Grec (*Apadrina un dramaturg*). Sense quasi assajos, van afrontar l'estrena que, després, també va tenir sortida en cases particulars. Finalment, *La pols*. Segurament és la peça més convencional ja que ha tingut producció d'assajos i sempre s'ha fet en sales. Però de la

Flyhard ha saltat, un any després, a la Villarroel aquesta setmana. I ja preparen gira estatal en castellà mentre van ultimant una pel·lícula sempre amb el mateix repartiment. És el muntatge que més funcions ha realitzat (tot i que l'hagi vist relativament poc públic a causa de la capacitat de la Flyhard). Ara, la riquesa es troba en la capacitat dels actors d'haver pogut aprofundir en les actituds i raons dels protagonistes. Excepte a *Smiley*, tot passa a menjadors de petits pisos o bé a la cambra de les nenes del pis dels pares. Anem a pams:

Kabarett Protokoll. El públic assisteix a una mena d'assaig del que ha de ser un cabaret un xic contestatari. Assistir a les discussions de taula deixa més clara la intenció i permet examinar el format frívol del cabaret alemany d'entreguerres. Oriol Genís és la diva amb el permís d'Helena Tornero, que canta en alemany, i de la directora Esther Nadal, que assumeix el paper de mestre de cerimònies singular. El músic, tan callat habitualment, és qui dispara amb més lucidesa a la hipocresia de la societat i del mateix sector teatral.

Petits monstres. Marilia Samper es reconeix en els dos miralls de les dues germanes.

L'una és antisocial i li agrada creure en fantasies per fer més suportable la vida rutinària; l'altra és pragmàtica i decideix ser feliç amb el que té a l'abast. La seva crisi és amb la parella, cosa que genera la discussió per voler tornar al pis dels pares amb qui hauria de tornar a compartir cambra. No hi estaran disposades.

La pols. Què passaria si un germà petit oblidés la trucada que el pare s'ha mort? El conflicte es genera quan reconeix que se n'ha oblidat. S'enfronta a les convencions (que l'haurien respectat si hagués mentit).

Smiley. Una comèdia romàntica en què es troben dos gais de perfils ben diferents: el

CRÍTICA JORDI BORDES

Un dels perills habituals dels espectacles de dansa urbana és acabar esgotant. No n'hi ha prou que els ballarins disfrutin demostrant el seu virtuosisme, cal que hi hagi un ritme, a falta de dramatúrgia. Brodas Bros. Sempre ho han tingut clar i per això són generosos en integrar ballarins o accions artístiques que sumin al seu estimadíssim *hip-hop*. Són artistes que saben ballar, que saben construir, i sobretot que escolten el públic per saber quin serà el format més adequat perquè surtin divertits i satisfets de la proposta.

Concierto concepto es va estrenar al Grec del 2012 i, posteriorment, faria estada al Mercat de les Flors. La seva voluntat era que la música tingués un paper dominant en l'es-

Intel·ligent manera de dosificar el ritme

cena. La idea es manté i, cap al final amb l'esclat de Brincadeira, fa un punt i a part molt interessant. Aconsegueix un veritable número apoteòsic quan s'intercalen percussió ballant al costat dels ballarins que es despleguen per tots els racons de l'escenari (i de la platea!).

Lluc Fruitós segueix fent de mestre de cerimònies, animant l'audiència amb el micròfon i buscant la temperatura de la sala baixant a platea. També és una jugada molt efi-

caç convidar escoles de *hip hop* per al número final. Demostra que hi ha un veritable planter d'aquesta dansa urbana, amb moltes ganes de participar i de disfrutar ballant. Les càbories personals desapareixen ballant, sí, i també veient ballar d'aquesta manera tan entregada i festiva.

El *hip-hop* juga molt amb la percussió, per això és interessant la incursió d'instruments de vent, que encadenen les notes. Com el número d'acrobàcia amb els ulls embenats seguint les notes de la flauta travessera. Una mena d'encanteri, un llac de tranquil·litat entre els dolls de ritme dels quadres que l'envolten. L'espectacularitat ve de la mà dels dos *b-boys*, indubtablement. Evidentment, la capacitat de comunicar ballant dels quatre ger-

que es preocupa pel culte al cos i el que es perd per la sublimació de l'art. L'obra s'acomia definitivament al Club Capitol de la Rambla. Una peça divertida, amb punts de tendresa i una mica de controvèrsia sobre les actituds vitals dels dos protagonistes.

Animals de companyia ha prorrogat de nou, fent bona l'aposta de menjadors familiars a sala de teatre. Una peça aparentment informal (un sopar sorpresa per celebrar el retorn a casa d'una amiga que ha estat ingressada un temps a l'hospital) però que escup bilis a uns joves de classe mitjana alta sense gaires conviccions i plens de falsedats. *

Insubornable.

L'últim reducte de pau és la cambra de casa dels pares. És on no s'ha de discutir per les convencions socials. ISÁIAS FANLO

mans Fruitós i les germanes Pons és enorme. El ritme accelerat de peus, cossos i mans arriba transparent a les tauletes de platea. I quan no s'han canviat de vestuari, juguen amb la il·luminació, es transformen en còmics robots de neteja en procés de revisió.

Punt a part és l'entrada d'un nou ingredient a la festa del Coliseum: Oriol (Pirol). En realitat són números de *clown* que trenquen l'amenaça de saturar de dansa de *hip-hop* sempre amb una comicitat i buscant la connexió amb els altres músics i ballarins. Diverteix i entreté. No queda gaire clar què hi pinta aquest personatge que recorda, en tot cas, aquell acròbata infiltrat a l'orquestra (aparentment) formal de *Per començar, sarsuela!* del TNC. *

CONCIERTO CONCEPTO Brodas Bros

Direcció artística: Lluç Fruitós

Int.: B-boys Carlos Carmona i Kadoer, Lluç i Pol Fruitós, Berta i Clara Pons, Oriol Pirol. Nil Fruitós i Marc Carizo (covers)

Col·laboració especial: Brincadeira

Dia i lloc: Teatre Coliseum de Barcelona, fins al 15 de març

AGENDA D'AUTOR J.B.

Poesia directa i sense matisos, a escena

La Rabera Eclèctica porta als escenaris la poesia crítica i compromesa de la mallorquina Antonina Canyelles sota el títol eloqüent de *Putes i consentits*. L'estil directe i irreverent de la poeta se situa en el territori d'allò políticament incorrecte. L'obra, dirigida per Carolina Gilabert, estira el fil de la vida i la veu d'Antonina Canyelles i, a través de la paraula i la música, Susanna Sebastià i Oriol Fuster (violí) captiven, sedueixen i ens conviden a plantejar-nos interrogants socials i personals. Una proposta plena d'humor, força i emoció, que té el suport de l'editorial Lapslàtzuli.

PUTES I CONSENTITS

La Rabera Eclèctica

Lloc i dia: Demà a les 22 hores, al centre cultural La Farinera del Clot.

L'idealisme fa aigües

D'una manera similar a *El pes del plom* de la Virgueria Teatre, Aitor Rodero (que també n'és l'autor), Lluna Gay i Edgar Moreno interpreten una peça que pretén ser transformadora social. La Marta i l'Èric són dos joves idealistes disposats a canviar el món. Per això decideixen segrestar un dels empresaris més cruels del panorama mundial, amb un únic objectiu: reeducar-lo. Però la realitat no és com a les pel·lícules i la Marta i l'Èric descobreixen que l'Eduard Tortosa és pitjor del que ells pensaven i que és impossible de fer-lo canviar. Aleshores es planteja el gran dilema: Què poden fer amb ell? L'obra ha anat incorporant propostes d'arreu a partir dels comentaris que el públic ha anat escrivint després de visionar fragments que penjaven al seu blog.

COM VIURE I NO MORIR EN L'INTENT

Aitor Rodero

Direcció: Silvia Navarro

Lloc i dia: Centre Moral i Cultural del Poblenou (C/Pujades, 176), diumenge a les 18 hores.

Veu i piano. Els musicals atrapen per l'espectacularitat. Ara, el que es reivindica és el valor de l'emoció. A la foto, Daniel Anglès. J

Recital a l'estil d'El Musical Més Petit

Improvísat, instintiu, intuïtiu... inesperat. Aquesta és la base fonamental d'aquest concert, que respira l'essència d'El Musical Més Petit. Una estona compartida al voltant del piano, passant per diferents estils i dedicant una atenció especial al teatre musical. Cançons que porten a sentiments. Sentiments que porten a cançons. La cançó canvia el que sento? El que sento canvia la cançó? Daniel Anglès i Miquel Tejada es presenten sense filtres: veu i piano. I el poder de la música.

CANÇONS INESPERADES

Daniel Anglès / Miquel Tejada

Lloc i dia: Només fins diumenge, al Teatre Goya.

25
CULTURA
06.03.2015

RECTA FINAL AL NÀPOLS DEL LLIURE

El Lliure s'encara a la recta final del cicle de Nàpols de la temporada. Després del recital de Lina Sastri i de 'Le voci di dentro' amb Toni Servillo, aquest cap de setmana es presenta un nou Filippo: 'Dolore sotto chiave', dirigit per Francesco Saponaro (que se suma al genial 'L'art de la comèdia' de la Sala Gran del TNC, sigui dit de passada). La setmana vinent Licia Maglietta amb un acordionista signaran 'Manca solo la Domenica', l'adaptació al teatre de la novel·la 'Pazza è la luna' de Silvana Grasso. També la setmana vinent La Perla 29 estrenarà 'Una giornata particolare'. Itàlia acapara la cartellera barcelonina.

Lloc i dia: Fins diumenge, al Lliure de Gràcia.

Teatre